
DIDAKTIKA LIKOVNE VZGOJE II

LIKOVNI TIPI

Pri likovnem razvoju otrok obstajajo različna odstopanja, ki so pogojena z vplivi iz okolja in odvisna od mnogih dejavnikov (socialni status otrok, nacionalna tradicija, vplivi sodobne likovne umetnosti in novih medijev idr.).

Tako kot pri drugih področjih se tudi pri likovnem razvoju kažejo individualne razlike med učenci, ki so posledica neenakomernega razvoja posameznih sposobnosti in osebnostnih lastnosti, ki pogojujejo likovni razvoj.

V likovnem smislu lahko dialektično povezanost osebnostnih lastnosti in sposobnosti poimenujemo kot likovne dejavnike, in sicer: natančno zaznavanje in občutljivo zaznavanje (senzitivnost), vizualni spomin in ustvarjalno mišljenje, predstavljivost (imaginacija) in emocije, motorične spretnosti in motorična občutljivost (senzitivnost).

Kadar mislimo na razlike med otroci, ki izhajajo iz različnih likovnih dejavnikov govorimo o likovnih tipih otrok. Množico ugotovljenih različnih likovnih tipov otrok v glavnem delimo glede na tri področja in sicer:

- glede na likovne dejavnike,
- glede na afiniteto do likovno izraznih sredstev in
- glede na značilne osebnostne poteze.

Glede na likovne dejavnike lahko otroke uvrstimo v več skupin, kjer ima vsaka značilnost svoj nasprotni pol in sicer:

- **vizualni tip /imaginativni tip:** prvi težijo k bolj realističnemu likovnemu izrazu, drugi pa dajejo poudarek domišljiji.

Pri tem likovnem delu gre za bolj imaginativni tip otroka saj pri likovnem ustvarjanju izhaja iz domišljije in sliko realizira na navaden način. □

Likovno delo kaže, da gre za otroke, ki so bolj vizualni tipi saj se pri likovnem ustvarjanju zanašajo na natančno opazovanje in težijo k bolj „realističnemu“ prikazu. □

- **intelektualni tip/ ekspresivni tip:** prvi izhajajo iz vizualnega spomina in ustvarjalnega mišljenja, gradnjo likovnega dela načrtujejo, drugi pa se pri likovnem ustvarjanju prepuščajo čustvom in spontanosti.

Likovno delo kaže, da gre za otroka, ki je bolj ekspresivni tip saj se pri likovnem ustvarjanju prepuščajo čustvom in spontanosti. □

- **senzitivni tip/ tip likovnega spomina:** prvi izhajajo iz občutljivega opazovanja, drugi pa se pri likovnem oblikovanju zanašajo bolj na spomin.

likovni

Neobčajna in zanimiva likovna rešitev nakazuje na občutljivo opazovanje, kar pomeni, da gre za bolj senzitivni tip otroka. □

- **analitični tip/ sintetični tip:** prvi pri likovnem oblikovanju izhajajo iz detajlov, ki jih povezujejo v celoto, drugi pa oblike poenostavljajo v čisto oblikovno celoto.

Otroka bi lahko označili kot analitični tip saj pri likovnem oblikovanju izhaja iz detajlov, ki jih povezujejo v celoto. □

Otroka bi lahko označili kot sintetični tip saj oblike poenostavlja v oblikovno celoto. □

čisto

Deklico bi lahko označili kot sintetični tip saj oblike poenostavlja celote proti podrobnostim. □

in izhaja iz

- **motorično-tehnični tip/ nespreten tip:** likovna dela prvih so spretno izvedena, pri drugem tipu pa se kaže vtis nespretnosti in nepopolnosti.

Spretno izvedena likovna dela kažejo na motorično-tehnična tipa otrok. -□

Podobno lahko tudi glede na afiniteto do likovno-izraznih sredstev učence razvrstimo v več skupin z nasprotnimi poli:

- **koloristični tip/ grafični tip:** prvi likovno delo gradijo predvsem na barvnem izrazu, drugi pa na linearnem.

Na likovnem delu je kljub barvam močno poudarjen linearni izraz, zato bi otroka lahko označili kot grafični tip otroka. □

Otrok se je pri slikanju zanašal predvsem na barvne odnose in pri tem uporabil intenzivne sugestivne barve, torej bi ga lahko označili kot koloristični tip otroka. □